

UN ESEMPLAR

PENTRU CAPITALĂ ..... 50 BANI.

Acăstă foiă ese uă dată pe săptămâna:

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se facă în Pasagiul Român Nr. 9 și 11, prin districte pe la corespondență sau prin postă, trămițendu prețul.

A abonamentele neplătite și scrisorile nefrancate se vor refuza.

SUMARIU

1. Ia vedetă cum ne-am înoită.
2. D'ale dilei havadisuri: multe și de tôte.
3. Sciră prospete, de la cutia.
4. Ce te facă, nene Prodănescule? Unde și cum?
5. Destăinuiră cotise ale primarului din București.
6. Broscă din Călărași. Ce ne facem, domnule ministră?
7. Ghimpă și mărăcini, de pretutindeni.
8. Ici-coala prin București. Vaă de lume!
9. Cugetări și proverbe. Bine de cin' le-o urma.
10. Spectacole și bibliografii.

E mai bine d'uă lună de când am promis, publicului în general, că mai cu sămă credinților nostrii abonați (putini căi sunt), îmbunătățiri morale și materiale pentru GHIMPELE. Adă iată-ne 'n poziție d'a le realisa. Si o facem cu atât mai multă placere, cu cât nu guvernelor, care ne-a asupritu, nici partitelor, care ne-a oropsit, ei loru și numai loru le datori totu sprijinul și totu esistența.

Ca omeni, am pututu face greșeli, și le-am făcut: mărturisim cu sinceritate. In politică, pe d'uă parte nevoia și greselele altora, pe d'altă parte fanfaronada, orgoliul și vitile societății în care trăim ne-a făcutu să lovim adesea chiar în coreligionarii nostri politici. Sperăm en să că d'aci 'ncolo nu ne-omu mai da, unii altora, asemenea neplăcute ocasiuni. Dorim din animă să ne cedăm frățesc, în fața turbării ciocoișesci.

Ne-am gândit să micșoram și prețul abonamentelor, en să ne-a fostu cu neputință. Am credut că e mai nemerită să mbunătățim diarul; căci celu bine-voitor, omul de animă și de principie nu cantă la unu leu-două mai puțin, ci la necesitatea d'a se lovi răul ori unde ar fi, d'a se propovedui binele și iubirea virtuții, d'a se spune adevărul, și rădendu.

Incolo, promitemu aceașă regularitate ca'n treptă. Eră când unu singur abonat ară găsi că l'am incelat, ilu rugămu s'o spue în gura mare, prin publicitate. Totu ce dorim en e ca și d-lor să ne imite, în regulata 'mplinire a datelor de cetățeni și de cititori.

D'ALE DILEI

- O să se facă!
- Ba n'o să se facă!
- Ba da!
- Ba nu!

S'a făcut! Armistițiu e unu faptu implitu, multămită... cui crede? lui Gorciakoff, Mitad, Bismarck sau Ignatieff? Ferescă sfintul! Deca nu și băga coda să acimpăciuitorul universal, celebrul doctor în astrologie și inventator al jumătoru fără ouă, i-lustrul nostru diplomat P. P. P. de Carpp, ară fi rămasă Evropa cu buzele îmflate, căci pacea nu se mai inconchela. Turci se degere ca cepele, cu narghielele cu totu; Sérbi s'a stinsă de pe față pămentul de dorul prazului; Ingleră ară fi murită

de fome fără negoț; Franța s'a rău si mucezită cu miliardele ei cu totu, eră noī amă fi jelită mereu suvenirea vitezului Bum-Bum, în prevederea unor răsbiose săngerose ca cele de la Oltenia, Predelu și Costanția.

Déră... slavă Domnului! Carpp dise un cuvințel, și iată-ne 'n armistițiu. Cum amă dice: avem potcoave, ne mai trebuie calul. Avem armistițiu, ne mai trebuie pacea, și acăstă pace s'a făcut paciaură, de cându o totu sterfelescu diplomații.

Să recunoșcem en să și situația e grea. Muscalul ci-că și-a datu cuvîntul de onore c'are se facă independenti pe Sérbi, Bosniaci, Muntenegreni și Herzegovini. Decă iși încreză la Turcă și strigă Europei: — Oprîți-mă, că 'lă facă miș și fărime!

Turculu ierăși înjură pe ghiaură, și totu dice puterilor: — De nu mă opriți voi, stingeam pe Slavă de față pămentul!

În față acestor măngâieri amicale, numai unu Carpp era 'n stare se linistescă lucrurile. Noi en să, din nenocire, n'avem ca ministru străin de cele din afară de când pe dascălul Niculae Ionescu, care nici pe puș sa născută, nici temenele n'a 'nvățat să facă, nici cu decorații nu să-a 'mpodobită peștul. D'aia și stămu asia de rău. Unu ucenic al lui Barună, unu nedegroșită care să iubescă numai tera lui, eră nu și p'a Nemților, Muscalilor, Turcilor și altoru vietuitore, nu poate face nimic într'acestă întunerică besnă, care mirosă a prafu de pușcă. Adă ne-arău trebui baroni care să se scie încovoia, soția cu giamul în ochi care să păță face tumbe, automați de 60 de ani care să viseze ângerași și fluturei. Atunci amă sta bine cu diplomația, eră nu adă, când suntem siliți a trămite 'n străinătate câte 2-3 aginți diplomatici extraordinari!

Unul din acești aginți fu bărbosul Rosetti, acestu iubitul alu Timpitul, lăudatul cu atâta duiosie de întriga tag și ciocoiescă și răsfățatul de osanalele ce i căntă, lui, familie și amicilor lui, strunele și cimbalele lichivăresc, mulieresc, costaforesc, catargiesc, parfumesc; în fine acestu omu cu peră de lupu, pe care să-a obosită rădicându-l la ceru vecinicul boleac, furăsitorul de argintărie Bauer și dogita liră a lordbyronianului Grando-manu.

Ei bine, acestu omu ursuz, fatal și nenorocosu pentru archondologia, acestu hoț care să-a 'mbogățit cu banii ce ne-am agonișită noi la primirea celebrilor drumuri-de-feră Strusberg, la darea jonctione Crawford și la tōte chilipirurile celor cinci anișor de miere bugetară, iată-lu întorsu din misiunea 'i de la Paris!

Și ce credeți că mi-a făcută p'acolă? Ascultați lume bună; nu vă luăti după palavrele gazetelor franceze, italiane și germane; să nu credeți c'ă statu înăștată cu Victor Hugo, cu Louis Blanc, cu Henri Martin și cu alii priocopști d'ăștia; să nu care-cum-va să dați credință că a manecătu la ministrul franțuzesc din afară, că a fostă primită de septenatarul Mac-Mason, că l'a felicitată Depretis alu Italiei. Tōte astea suntu invențiuni d'ale Roșilor, d'ale pehlivanilor de Roșii. Timpitul, Constipationul și Trômbita, care nu grăiesc

de câtă cu gura adevărului, vă spună că Rosetti, în totu timpul săderii săle 'n Paris, a fostă ceva și mai prejos de câtă N. Crucioiescu, G. Costea Chioru P. P. P. de Carpp și alți străluști aginți, care abia ajungiau pénă la camardinerii ministrilor străini din afară. Si dovăda e pipăită. Rosetti se întorce fără de corație, pe cându mai sus pomeniții au fie-care câte 5-6. El bine, ce probă mai vreți că anticamerele loră au fostă mai lungi de câtă a lui Rosetti și că prin urmare au merită, cu neasemănare mai multă de câtă děnsul, să fie răsplătiți de 'ndelunga-le răbdare la usă?

Déră se nu creă nimeni că s'a spusă laudele Timpitul la adresa acestuui omu fatal pentru privilegiile boieresci. Citită numărul de Jouia trecută, și vedea anca uă crimă descoperită 'n sarcina «lui Rușatice, președintele camerei»!

Lucerul e gravu, ne mai pomenită!

Sciți ce? S'a sărată cu Costache, ușierul de la Senat!

Auditii înjosire, auditii batjocură! În locu se fie în-gămată ca noi; în locu se spădușore pe tată-său și pe măsa, indată ce s'a văduță cocoțatul pe fotoliul de președinte; în locu se nu mai bage 'n sămă pe nimeni, prietenii și cunoșcuți, tineri și bătrâni; în locu se calce pe nori și se amble cu capul prin aeru ca unu Lichiarvaru, ca unu Gogumanu, ca unu Iorgusecu, ca unu Costea Chioru, ca toți ai nostru priocopști vechi și noi, — elu s'apucă să fie totu ce-a fostă; elu nu' să uită simțimile, cum nu' să-a uitat principiile roșcodane; elu se sărată cu vechii și credincioșii lui prieten (între care Costache, ușierul de la Senat), eră nouă ne dă cu piciorul, cu tōte decorație, gheșefturile și soțările noastre!

Apoi cum se creă cine-va c'ă fostă primită de Mac-Mason și de ministrul străin, c'ă închiiaștă cu ei preliminari de tratate comerciale? D'ară fi fostă asia, se putea sărată ore cu ușierul de la Senat? Nu, lume bună; nu eredeti ce vă spună Roșii, ci credeți în nobiletea de sufletu, în caracterele, în buna cresceră, în onoarea și demnitatea noastră ciocoiescă, tōte după chipul și asemănarea neprăhănitului Timpitul.

Si cum veni starostea, pe locu interpelare pentru a facerea mintosului (sic) polcovnik de la Rosnov, pe care ni l'au hărită Muscalii, fi-le-ară de capu. Larmă mare că impartialul mădulari ai curții de rappel din Iași au dată cu degetul la cumpăna dreptății, stricându echilibrul dintre puterea legiuitoră și neputerea advocaților.

D-lu Blambec p'aci-p'aci s'o facă fiertă. De nu era Iepurele, care, prin ciudirea urechilor, s'atrăgă atenționea lăcașușilor asupra dregerii cumpenii dreptății, ițele s'a rău fi 'neurcată de totu. Norocu că s'a găsită la postul său, p'acestă timpu bună de vînatore și atât de nefast rođetorelor, căci, la din contra, cine scie cu ce resturnări nu ne-am fi pomenită. Societatea, familia, proprietatea, religiunea — săpate prin perchișitii trămbițate de onestele noastre foii — ară fi fostă amenințate din noū de resturnători proprietari din camera dipotașilor.

Dérū, în sfîrșită, Iepurele a scăpată situația și — uite, dă! — pentru astă arăt trebui pusă măcară în minister, împreună cu *alter ego* Zisu, care nu s-a atinsă de nici un pietrișiu, de când lumea și pământul.

Cată totuși să recunoștem că d. Lăscăie Cóstă-n'are a pusă chestia 'n cămară ca unu răsturnător de mese-rie ce este. Singurul tărâm practică, legală și mai alesă înțeleptă (!!) e acela pe care a pus-o d-lu Beşlui sin Beşlégă la Senat. Ce vreți? Omulă astă a strigătă până i-să ruptă peputul sub oblăduirea catirgiescă; nu e déru vina lui decă obiceiul 'i-a devenită a două na-tură, nici déca să bagă coda și unde nu-i fierbe óla. De ce domnii Roșii nu lău băgătă și pe elu în combina-tiune?

Ce 'mî-e d-lu Mitiță Sturza la ale publice? D-l Beşlégă e mai tehniciu și mai economistă-politică de cât d-sea. Câte interbelari n'a făcută în aceste materii!

Ce 'mî-e dascălul Ionescu la ale din afară? D-l Beşlégă a scrisă și prin *Independentă belgică*, a cerută de mai multe ori actele diplomatică s'a avută a-face, ca Christodor de Filip, cu tôte puterile garante!

De unde egi d-lu Stătescu la dreptate? Nu sciați ore că d-lu Beşlégă a fostă procuroră cându' cu istoria tăraniilor și cu suprimarea lui Barbu Catargiu, și bezadvocaticul ce practică d'atâta timpă?

Despre finanțe, nimenei nu e mai competentă de cătă d-sea, care cunoște strategia ca și ale bisericilor afa-ceri. Putea d'er fi ministru, și anăcă d'ăi bună! N'ati vrută. Prin urmare răbdătă acum să vă interpele ca călcători ai legilor celor mai sfinte, și... cine-o ride să plătescă!

Suntemă în viața manevrelor. Până și atmosfera s'a molipsită de veleitățile resbelnice ale orientului! Astfel, pe cândă în Italia, Franța și Germania tómna e senină și blajină, noī trebue să ne punem soldații a se luptă cu ploile, cu vînturile, cu poleiul, cu noroiele și cu totuș felul de lapovițe. Unde mai puă că comunardii au ruptă firele telegrafice său oprită până și circulația căielor ferate!

Semnele déru nu suntă bune, și decă Vodă a avută dreptate să dică (de și la măsă) că : «stămă rău!» O fi sciindă ceva Vodă!

Dérū, până una alta; până ne-omă vedé visulă eu ochii și regatul cu apă rece, ne-amă indeletnicită cu reviste militare. Nici adă nu ese din minte buna impresiune ce-ău făcută ciomagile d-lui Davila și atitudinea mai multă de cătă martială a d-lui Hübisch, acestu tipă alu vitejiei moderne. D'ară sci Turcii călău avemă în capulă meterhanelor și d'ară cunoște ei potopulă toroipaneler ce pôrtă crucea noastră, și-ară perde pofta d'a ne întrerupe comunicările cu Serbia pe la Kladova. Dérū... Turcii suntă prosti ca niște Turci și orbiți de Alah, în ajunulă dilei în care vrea să-i părădă.

D'alt-minterea stămă bine de totuș cu afacerile finanțare. Ovrei — totuș-dé-una patrioș! — au începută să nu-și mai ascundă miliōnele căstigate pe spina-rea noastră; bursule străine, de cândă cu atmisiștul, ne imbiieză mereu cu bănetul lor. Dérū ce-e să facemă cu elu? Mai multe miliōne se voră restituī statu-lui de către onestul Mavrogheni, într-un moment de nobilă abnegare; concesionarii drumului-de-ferău ne voră lăsa pe 15 ani anulătăile ce se dice că li se cuvină; economele bugetare voră acoperi chiară și deficitile celor 5 ani de fericită memorie; agricultura 'nfloresce cu florile câmpului; comerciul prosperă ca năpăi; industria progresază ca raculă. Nu ne trebue de cătă unu resbelu, și iată-ne asigurătă pentru tot-dé-una.

Singurul noru politică de pe cernul României e lipsa lui Carp la esterne, a lui Mavrogheni la finanțe și a lui Bum-Bum la resbelu! Intorcă și déru Domnulă milă sea spre noi și audă contiș 'mpăratelor umilită rugă a animilor noștri!

Precum amă anunțată deja 'n numerile trecute, d-lu Procop și intrată în funcțiunea de prefectă alu poliției Capitalei.

Numele d-séle face aluziune la *procop-selă*. Ne place déru să credemă c'o va sei realisa; căci, de cândă cu Hiotii, cu Hoții și cu Blambecii, lumea e frigă de setea unei bune administrații. Pe d'altă parte e spe-ranță ca de toti cunoșenta d-séle modeste să se comu-nice și directorului, și ca astfel să n'avemă nici unu ocazie d'a le dice : «aferim! ne-ati împlită de precop-selă!»

Recomandăm d-lu ministru din năuntru și sărgiu-torul primar alu Capitalei scisorile de mai jos, care-i privescu de aproape.

ULTIME SCIRI

Numindu-le *ultime sciri*, noī n'amă înțelești (și nici cititorii nu trebue să inteleagă) că suntă cele mai prospete. Ară fi să pretindemă pră multă cerîndu-le să rămăie prospete, cândă ele vină tocmai din Tarigrad, trecă prin Beoiu, se-ntorcă prin Buda, călătoresc prin Pesta și 'n urma urmelor ne vină aci ca trufanda. Suntă déru vechi domnilor, vechi ca potopul lui Noe și ca ciubucile preistorice ale lui ton-patera Kesarie. Dérū... cerești sciri nouă: vi-le dămă *tales quales*.

De la Turci ni s'a trămisă multe salémalikuri, urându-ne ca Alah să ne aibă într'a sea sfintă pază. La Kladova și pe totuș linia Dunării nu se facă pregătiri de păruielă, ci nesce esplorări de localități, ca să scie bie-

tii ómeni pe unde să ne trămită plokonurile și peșkeșurile ce-amă bine-meritată de la Sultanul.

De la Muscali avemă sciri veselă: Tarulă, aușindu de parapontul Beizadelei, s'a gândită să-lu parigorisescă. Ilu va invita déru la ospiciul aliniatilor din Livadia. Tarina 'i pregătescă uă cutie de chibrituri ar se. Câtă de-spre bătălie, Kișinewul are să porneșă cu cătelu cu purcelu, cândă o porunci măria-sea Mitad-Pasa.

De la Frantusă pace. Bănetu multă, pe care'lă rodă săoreci, neavându unde fi 'ntrebuiștată. D-lu Decazes a dată cu bobii că Rusia n'au să se plimbă prin Stambul.

De la noī... comedii pe părete. *Timpitulă* s'a ovreită și, din momentul acela, a și botizață pe Vodă cu numele de *Carol Răbdătorul*. Neapărată! Cu Rosetti astă nu mai e de traie, căci nici n'apucase să sosescă 'n teră să a trămisă la Vodă, cu respunsul Camerei, «pe unu omu alu său, pe vestitul Anastase Steljanu». Tôte bune, déru cum rămâne cu botuzul lui Vodă? Intrebarea e: o să-i dea, frate, ceva bacăsă pentru osteneala 'i de nașu? Aia cauță bieții ómeni și—de nu s'o prinde—mai mare 'ntristarea!

La cămară... suntă 8 sectii (asta n'o sciați) și în fiecare s'a lucrată căte ceva. Câtă despre Senat, e aci la uă palmă de locu; poftiș de 'lă vedetă. Consultarea de a-lătări seră a isbutită a se despărță cu bine și cu pace.

PISTOLA DESCHISA

POETULUI STATE PRODĂNESCU

Poete, o tu, care făcuști uă-dinióră

Pe lume se-ți dea titlul de marele Prodănu,
Să care portă și acuma mereu sub sub-țióră
Acele stihuri scrise cu pana'ți de curcană;

Tu, care fuști în stare, cu pena ta isteță,
Să faci să ne adormă sublimele'ți povesti;
Tu ce te faci acuma? Să stinsu a ta vii'etă,
Să nimeni nu mai scie de tine că trălești!

Sciamă că, altă-data, erai poetul care
Vedeai cu fericire că 'n jurul tău se străngă
Femei și fete june, și loru cu infocare,
În lipsă de uă liră, tu le cântai c'un drângu.

Adăi enș... nu s'aude pe nicăiř de tine.
Pe unde iți faci veaculă? Pe unde mai răsbesei?
Vai! niminea nu scie! Abia unu óre-cine
Mi-a spusă că e la Kati tu, biet, te'ngheșuiesci.

Să fie cu putință ca, pentru uă Maghiara
Ce-ți dă numă slăină spre a te indulci,
Să lașă asia de lesne ca numele'ți să pieră
Dintre poetii tări? Mai bine te-ai turci!

Acum, cândă orientul se astă în vîlvore
Să la Stambulă s'ascute tăiosulă iata ganu,
Acum iți este timpul! Aréta că sub sōre
Mai e uă e noutate: Pegasul lui Prodănu!

Mai lasă'ți Unguróica, ori cătă la ea ai ține,
Să ierăști te aréta că ești alu musei fiu;

Căci, déca în uitare ești adăi, maine în fine

Va dice ierăști lumea: Prodănu este totuș viu!

Lică.

Domnulă redactoră alu GHIMPELUI

Domnule redactore,

Domnulă primar, respectabilă meu șefu și amică, a fostă pătrunsă până la sufletu de solicitudinea ce-i păstrăză respectabilul Dv. diară, și m'a insărcinătă și interpretul recoscincită ce-i păstrăză.

A citită cu cea mai vie atențione actuală de multămire alu brăscolor și brotaceilor din mahala Ioanci, publicat în diarul No. 43 și lăcrămată de bucurie, când a citită totuș serviciile ce a putut aduce neamul sărăcăresc. Anima sa de mare omu a fost induioșată peste măsură, când a aflat că fără să scie a salvat viața atâtă de inocente, și în elanul entuziasmului a strigat: Pânăcum am săcăt prea puțin pentru astă ființe demne de totuș solicitudinea mea, promiță înșă pe onore și conștiință, că daca voiă mai sta încă multă timpă în capulă e-dilită și publice, voiă semăne totuș strădele capitalei cu lacuri și băltacuri, ca să așdăpostescă în liniște astă ființe așa de recu-noscătore, ca celu puțin laudelui lor să mă înalte la nemurire.

A citită cu cea mai atențione actuală de multămire alu mulțor locuitori din capitală care asemenei a figurat în unul din numerile astui omor. diară (No. 44) și a fost totuș așa de simțitor la mărturisire de gratitudine ce-i manifestă sponțane și nesilită de nimeni proprietarii capitalei. În acelui momentă marile omu era transportat în alu treilea ceru și a strigat: iată amice răsplata osteneelor măle, iată cum se recompensă unu omu mare ca mine, ânăma de primar *sui generis* este mis-cătă și sufletul meu este multămătă.

În acelui momentă imaginătuna sa cea fecundă a concepută planuri peste planuri, forme și reforme și m'a insărcinătă a co-mite indiscreționă d'a da la iveau cătă-va din viitorile sale campanii editătare:

1. Va strica totuș strădele pavate din capitală și va transporta piatră pe totuș strădele ne pavate și va așeza-o astă-felu ca pie-toni să nu treacă de cătu suindă și coborând munți și vă și luptându-se cu prafulă și noroiul, astă-felu că nu vor pute merge pră iute și prin urmare vor fi cruceați de junghiuri și ră-celi, produs alu asudelui.

Pe lingă acela, ne mai trecendă trăsuri și căruțe pe acele străde, nu va mai fi expusă lumea d'a cheltui banii ca să alerge după medici la casă de boli și după sacagi la casă d'a se mur-dări rufăriile. Calculă economii. Dar la casă de incendiu? va mai alerga pompieri și să facă atâtă stricăciuni? nu, nu voră îndrăsnii, și cu astă chipu focul se va aprinde și se va stinge de sine, și 'și va lua partea fără să mai fie vorbă de plângeri sau reclame.

2. Strădele stricate le va respecta, va grămadă înșă pe tro-toare cantități enorme de materială care impiedică pe pictori d'a fi espusă la nemurăratele neplăceri ce incărcă cine-va tre-cenđu și sub ferestre unde se udă florile, sgâlbăburii din care euge apă și stresini după care cade sloi de ghiață și nămeți de zăpadă. De trăsuri nu va avea nimeni frică, că gropile din mijlo-aci strădelor ii va garanta.

3. Va da ană doă intreprinderi mari la companii străine ca

Gobart etc. ca să paveze și repaveze în eteritate cu piatră de porfir care nu se tocescă... dar se sparge și cără nu' place să stea la linie în pământă, ci 'i place să sară din locu ca să dea de lucru pietrăilor străini. Strada Târgoviște, alu cărei nivelă s'a stricată înaintă d'a se termină și ale cărei canaluri trans-versale de brad sănătosă s'a stricată de acuma, este uă probă sufficientă despre solicitudinea de care D-lu Primar este animată în interesul dinarului public.

Totuș este imbunătății va costa pe orașu numă cu cătă-va francă la metru mai scumpă de cătă cele-lalte parări săcute din alte timpuri, pe când nu era înlesnirea drumului de fier.

4. Va tocmai uă companie de pietrari, care va fi insărcinată a pune în execuție tactica următoare: va începe uă reparații său lucrare din noă în regie în culoreea de galbenă strada A.... va lucra trei dile, va părași lucru baltă, va trece în strada B.... din culoreea de Albastru... va lăsa și acolo lucru baltă, și apoi va trece în Verde la strada C... în Negru la strada D.... în Roșu la strada E.... și iar în Galben, înălă la altă stradă opusă celei-lalte de exemplu la strada F... și așa mai încoło, astă-felu că totuș lumea să strige: ce multă lucreză Primăria pentru binele comună! Totuș capitala să accepte cu gura căscătă termi-narea strădelor începută și totuș să intre în farnă cu buza im-flată și cu noroiu până în gâtă. Spre spoială va da puținu zoră pe iei pe colo în luna lui Noembrie pe plôe și geră, déru fiindu uă lucrare provisoria, va reincepă o la primăveră.

Nu mai enumera scările ce are să clădescă prin membri ai primării care facă devizuri de 50 lei și la sfîrșită clădirea costă 500 de lei, căci nu s'a prevăzută dușumele, ferestre și scări, bună mită ore ca la cea din strada Clementă. Nu mai enumera strădele largi ce are să strimteze ca să micșoreze depărtarea vecinătăilor, strădele drepte ce are să strimteze ca să evite curentele de aer atâtă de vătămatore sănătății, ci mă mărginescu și vă spune că are să facă lucruri mari și minunate, mai abită de cătă cele săcute acum unu anu.

Așă vorbi ce-va și despre planurile D-sale strategice, căci e mare strategistă marele polcovnicu, pe care D-v. le atî enumerărată în deplină cunoștință de caușă, dar mă mărginescu aici, de teamă să nu ne auă D-lu Conțu și să ne compromităriștem pen-tru viitorime.

Sfîrșescu dar cum amă începută, manifestându-vă gratitudinea ce vă păstrează, cu care amă onore a fi etc.

B. de St. Hilariu.

JALBA CETATENILOR DIN CALARASI

CATRE

MINISTRUL DE INTERNE

Domnule ministru, cu respectu venimă

Inaintea văstră prin scrisu să grăimă;

Că ne-amă luată de gânduri și ne-amă zăpăcită;

Nu ne mai scim rostul... Toți ne-amă bolnavită!

Să vorbită adesea de acestu oraș

Fără pricopselă, numită Călărași.

Totuș lumea 'lă scie. Chiară peste oceană

O fi trecută veste, de'i acumă unu anu.

Si, cu totuș astă, totuș nu ne 'ndreptăm :

Tot ca mai 'nainte!... Totuș în noroiu stămă!

De căte-va dile, plouă ne'ncetătă,

Din a sea și sacra oră ce chilipiru:
Nu mai așăscaia în alături chimiru!
Ploria și brocoii î-a lăsat sărmăni:
Abia aș proceze de trei gologani.

Avându în vedere dărui acestu prospectu,
Domnule ministro, venim cu respectu
Înaintea vîstră, marele slujbaș,
Noi, jos-iscălită, totă din Călărași.
Vă rugăm ferbinte să ne ascultați,
De nalta putere bine să ușați!
Căci, vai! Primăria nu s'a mai gândit
De când e orașul l'alături să curăță.
Luată dărui măsura ce vezi chibzui,
Ca se poate urbea a ne-o măntui.
Trămiteți armată, ceva pompieri
Să scotă noroiul; eră p'acei boieră,
Brocoi de neamă mare, falnică, uricioșă,
Să arunce 'n Borcea la aștăzi strămoș.
Trămiteți armată spre a se luptă
Cu pușcă și cu tunuri urbea a scăpa;
Căci, cătă dămă cu séma, scimă că nu doresc
Să le vedă croind-o chiară spre București.

Acestea voit-amă noi să vă rugăm.
Primită acum stima care vă păstrăm
Să încredințarea de servă devotă.
Să trăiti, cocone, ca... să ne acăpăti!...
(Sub-semnată: 4000 de cetățeni.)

Pentru conformitate: Mitică.

GHIMPI SI MARACINI

Scena se petrece într'unu tribunalu corectionalu.

Președintele. — Ia spune, domnule, de ce și-ai bătută nevasta?

Acusatulă. — Nimicu mai simplu: ca să fie mai fragedă.

*

— Cate și ce felu de limbi cunoscă? întreba unu prietenu p'nu june de vanilie, venită cu mai multe diplome din străinătate.

— Mai multe, ense totu limbi mörte. Între altele ense, îți potu vorbi despre limba cu măslinie, limba rasolă și limba afumată.

*

X și Y se 'ntilnescă la Fialcovsky și 'ncep să vorbescă politică.

— Ce mai nou din afară?

— Mai nimicu. Dărui ce sciū, e că Muscalii așăscaia în ebunită de totu!

— De ce?

— Păi nu vezi, frate, că voru cu oră ce prețu să dea pe Sultanu afară din Europa?

— Ei, și 'tă pare reu?

— Ba nu, dărui imi pare de prisosu.

— Cumu de prisosu?

— Apoi ce să 'lă mai dea afară, cându elu, săraculă, e deja la Portă!

*

Unu consiliu pentru friguroși, p'acestă timpă de frig și de lapoviță: să n'aibă a-face cu ómeni reci.

*

Vénatorulă se 'ntorcea plină de măhnire și cu saculă golă.

— Dărui ce, nu și-a eșită nimicu înainte?

— Ba dă, ense...

— Nu l'ai putută răni!

— De rănită l'amă rănită, ense numai în amorulă propriu și... n'a vrută să móră!

*

Intre două funcționari.

— Mâine lăsăm secu de postă...

— Cum mâine? Era vorba să nu ni'lă suprime de cătă de la 'ntăi Ghenare!

*

Mihalache, băiatu de bogasieru, esise Joui dinință pe la 7 ore. Până dreptul lui Cișmigiu, alunecă și zupă la pămînt. Apoi, sculându-se:

— Afurisită ghiață! afurisită poleiul!

De cădută cădui, dărui fie că te spărsei!
Încailea să sei de ce mă dore!

*

Unul din foștii ministri cu pricina trecea, alaltaieră năpte, printre stradă, pe josu. Unu firu telegraficu, încărcat de zlătu, se rupsese și, cădendu, era p'aci p'aci să'lă lovescă.

— Bre, bre, bre! esclamă atunci mărele omu de statu; Roșii astia suntu bunu de spindurător. După ce că ne-aș datu în judecată, voru să ne să emore cu fi-rele telegrafice! Apoi să nu sbieri în Tim-pulă?

*

— Marghiolo, scolă-te și dă'mi unu parahă cu apă.

— N'audu, coconiță, că dormu!

ICI-COLEA

Suntu cântece care 'nebunesc lumea, pînă cându nebunia, ca oră ce părjolul, se potolesc și dispără. A-cum cătă va ană, cine esia séra pe unele strade, fără să n'audă pe « Ma trămisă măciuță să culegă ciuperca? » După Marciu, veni Maica cu « Tăie, maică, tăiețe! ». Adă totă și dăzoră cu « Haideă-de! » care numai în Tim-pulă s'ară puté reproduce. Astfelu l'Amant d'A-manda finebunesce Parisulă, cum ilu finebunesce la Fille de Madame Angot.

Ca svinulă cântecelor trece să'lă parvenișilor ce se pretindă ómeni de Statu. Cine mai visăză adă d'un Brăiloiu, d'unu Zizin și d'atâță altă trăntori bugetari? Sbirnăitulă ce facu prin foitele loru de ocazia nu va tiné nici cătă a tinutu « Tăie, maică, tăiețe! ».

*

Poleiulă a cădută, sinele să'a poleită și Tramwayulă iști dădese ortulă popiul, pînă nu se 'ndură să plouie ca să'lă desghiețe. Englesii astia suntu ca Turci: cum dă bruma, dă ciumă. Nu mai scotă nasul din sună!... Si 'ncă de nu ne-ară pingeli, cu cusură subțire, cum se dice. Dărui ce să faci necasulă, că e din contra! Nu numai că trebuie să'ceptă 30 de minute pînă o trece vagonulă pe la stație (ceea ce se face să'lă la Han-Tătarulă și s'alergă la birjă, cându ai zoră să nu poți fiota prin hătacuri), dărui chiară cându trece, trebuie să plătescă 30 de bani pentru unu petică de distanță din cele mai mică.

Bine-ară face dărui Carvasaraua (acăstă înaltă autoritate e statului) să spue Englesilor că pré suntu de ouie și că pré ne credă unu satu fără caini.

*

Pe unu 'tăi prinde jalea, pe noi ne coprinde rîsulă, cându ne uitămă pe stradele maaarei capitale a țării. Ce-oru fi dicendu corespondință diareloru străine, pe cari restrîștea i-a aruncată în București, vădendu (nu prin suburbie și pe la margini), ei pe stradele cele mai de frunte, acelă nămolă de ninsore, care plutescă pe uă baltă generală 'n care înăoță totu orașulă? E ridiculă, e culmea ridiculului.

Sciame să unele strade suntu canalisate, sciame să primăria are unu serviciu de măturători. Nimicu din tôte astea!

Porniți dărui, Bucureșteni, porniți la tîrgu și vă cumărați cisme cu carimbă năltă, căci cu botinele și galosii nu mai e de trăită, afară numai d'ări vrea să facă băi continue la picioare, servindu-vă de 'ncăștămintă dreptă baie.

*

Domniloră ministrii multă sănătate, dărui mai puțină ascundere de cei ce voru și au nevoie de d-loră. La ciorele, trebuie să'ambă cine-va cu săpămânele și cu lunile pînă s'o noroci se le spue două vorbe? Ce e dreptă, cunoscem să cău din d-loră facu exceptiune, altă ense suntu nevoie mare. Trebuie să te bați cu ugieri și cu aprodiu, său să le dai baksigă, ca să te lasă să vezi cinstita față a d-lui ministru X, J sau Z. Apoi să tacă Ghimpelă în asemenea împrejurări? Ferescă Dumneudă!

*

Mare a fostă huietulă cându ministrul de finanțe a redusă căte-va posturi, dărui și mai mare e cându totă il vădă neclintită pe vecinul în trăsură N. Steriade, celu cu lăfă de uă sută de ori mai mică de cătu cheltuile ce face. Dărui ce e vorbă! In locu să'lă dea pe bete, a fost trămisă chiară în misiune la Viena. Care să suntu meritele, învățătura și talentele, nimeni (și nici elu) nu scie. Cu tôte astea N. Steriade sătare și mare, ca să sfideze pe cei ce 'să trădescă vieta ca să 'nvețe și să fie onestă. Ei apoiai? Să rădă său să plângă?

*

CUGETARI SI PROVERBE

E multă mai bine să'ti omoră Tim-pulă, de cătă să'atacă buna-cuvintă. Pentru crima d'ăntăi, suferă pedepsa fără să bagă de séma; pentru cea d'a două, totă te-areată cu degetul, ca pe soiari.

*

Fie-care se crede mai bună de cătă toți cei-l'alți. Dovădă că tot-dé-una are ce-va de disu în contră-le. Săst-felă, de cându e lumea, « ride omu de omu și dracul de toți ».

*

Te obosesci, cându inotă în apă; te sărobesci, cându inotă în plăceră. De vrej enșe să fi d'apurarea téferu și 'ntregul la mintă, silesce-te să nu inotă de cătă în bucuri suflătesci.

*

Număi în alte țări se vădă urși, lei, tigri și leopardi în colivii. La noi nu se 'nchidă într'ense de cătă păsăruile cele mici, tocmai pentru motivul că suntu hoți de cei mici. Întorcetă pagina și vă deță cum musca mare trece prin casa de păiajenă, pe cându cea mică să oprescă 'ntr'ensa, ca să plătescă cu vieta și pentru cea mare.

*

Déca n'amă lăsa pe mâne lucrul de adă, amă fi 'nsută mai avuți pe cătă suntem.

*

Femeiele suntu mai simțitoare de cătă bărbății. De aceea și trebuiesc mai priveghiate de cătă deneșii.

*

Deosebirea dintre unu hoțu și unu lingătoru: unul îți ieă ce aș, altul îți dă ceea ce n'ăi!

*

Déc'amă cantări cu cumpăna sciinții să a cugetării totu ce se scrie la noi, amă constata cu durere că greutatea nu 'ntrece cu multă daramă.

*

Se amăgescă forte cel ce se credă ómeni mari, indată ce-aș ocupată posturi mari. Unde bărbierul face pe doctoru, pădurarul pe silvicultor, palavrăgiul pe jurisconsult și bucherul pe profesor, insemnătatea postului e 'n raportu inversu cu capacitatea celu ce'lă ocupă. Candu se 'ntemplă exceptiuni, e uă minune.

*

Copiii ară deveni maturi mai cu minte, déca nu s'au pre grăbi să nu mai fi copii.

*

Să disu că despre morți nu trebuie să se vorbească de cătă cu respectu: de mortuis nihil nisi bene. Nimicu mai falsu. Adeverulă trebuie spusă pentru toți, către toți, de către toți, oră-cu, oră-cându și oră-cum.

*

Sluga credinciosă și prietenul statoniciu suntu mai cu preță de cătă femeia frumosă și bogăția de mirasă.

*

Cine să facă soldată fără să dorescă a muri 'n pînă cîmpu de bătaie, a 'ncelată téra și să 'njoșitu în față propriei séle conștiințe.

*

Stăruință 'n bine duce la cele mai neaspetate bunuri. Nimicu ense mai vătemătoru de cătă a stăruin 'n rău, cu bună sciință și cu preugătare.

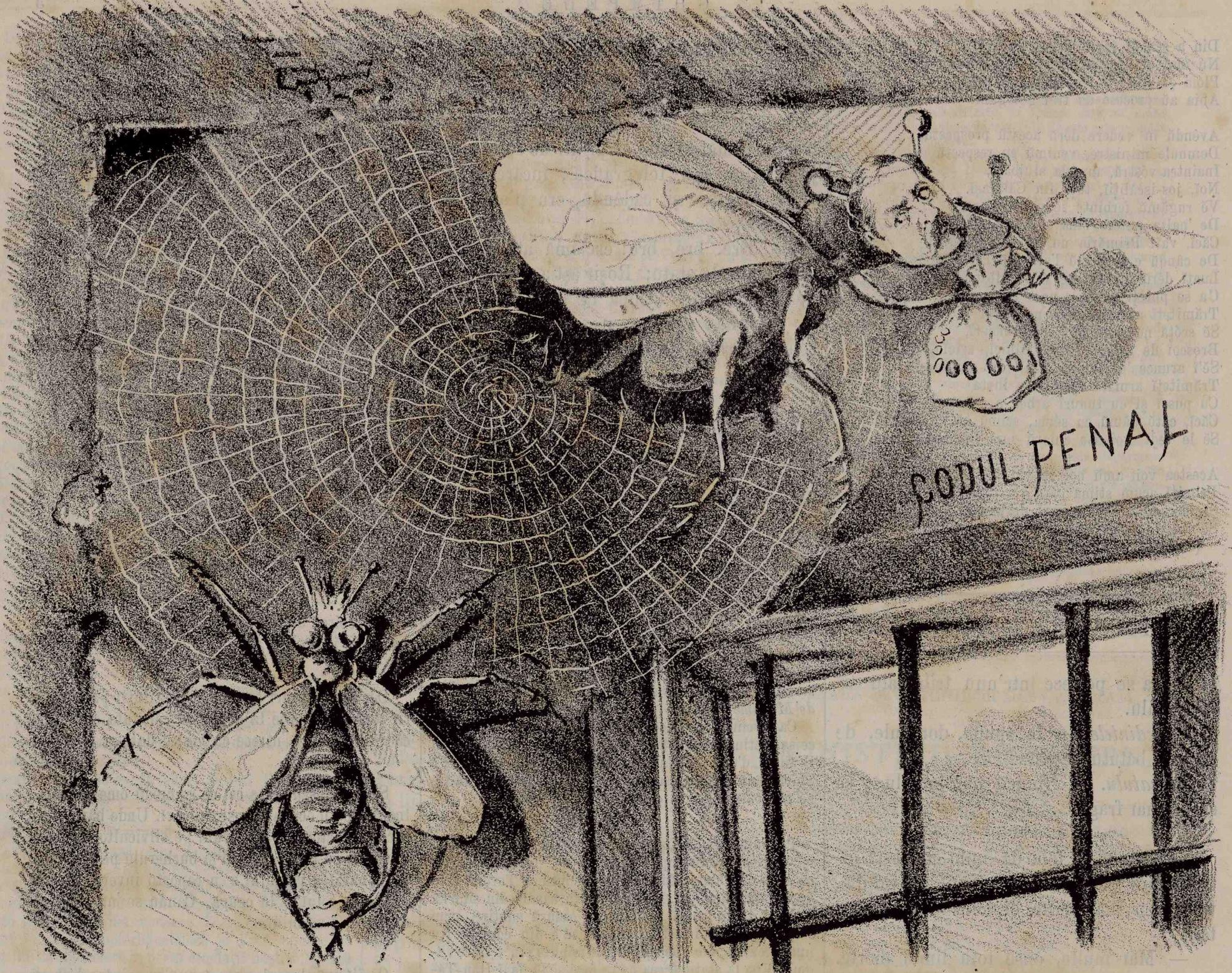
SPECTACULE SI BIBLIOGRAFII

Teatrul celu reparată. — Adă, Duminică, la 14 Noembrie, la 8 ore dinință, se va representa pentru ultima óră, după cererea publicului, *Don Juan de Marana* său *Căderea unui diavolu*. Spectacul frumosu, dărui lume puțină, de cându cu cafenelele urlătoare, în care cresce și se 'ngrășă moralitatea publică.

Isprăvile și vieta lui Michaiu Vităzulă, de unu culegătoru tipografu; 80 bani, la téte librărie. Una din rarele cărticele serise neaoșu românesce, concisă și cu 'nteleșu. Indispensabilă oră-cărui ténéră, care vrea să 'să formeze stilul.

Principalele Dunărene de Jules Michelet, traducere de N. N. Nenovici. Abstracțiune facându de stilul junelui traducătoru, totu Românulă ar trebui să cunoscă ceea ce a cugetată despre téra, ómenii și poesia română însemnatul istoric alături Franciei.

România și Michaiu Vităzulă, poemă de Gr. P. Serrurie. Vomă reproduce, în numerile viitor, căte-va strofe din cele vre 1150 versuri care o compună. De vîndare, cu 1 leu, la téte librărie și la administrația acestu diar.

Musca mare trece; rupe tesătura :
Mâncându-üsturoiul, nu-i miróse gura !

Astfelă hoțul mare î-mândru și fălosu,
Si numai borfașul suspină la grosu !

— Adi, cându PATRIA ne cere
Sacrificii și veghiere,
Dați sărmanului golan
Furgăsitul vostru banu !

— Unul pătitul ne-admirăm
Si 'n profumuri inotăm
Tine, puiu născutu din floră,
Ale proștilor sudori !!!